25/07/2021

Η Εξόδιος Ακολουθία του π. Νίκωνος Χαρέα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

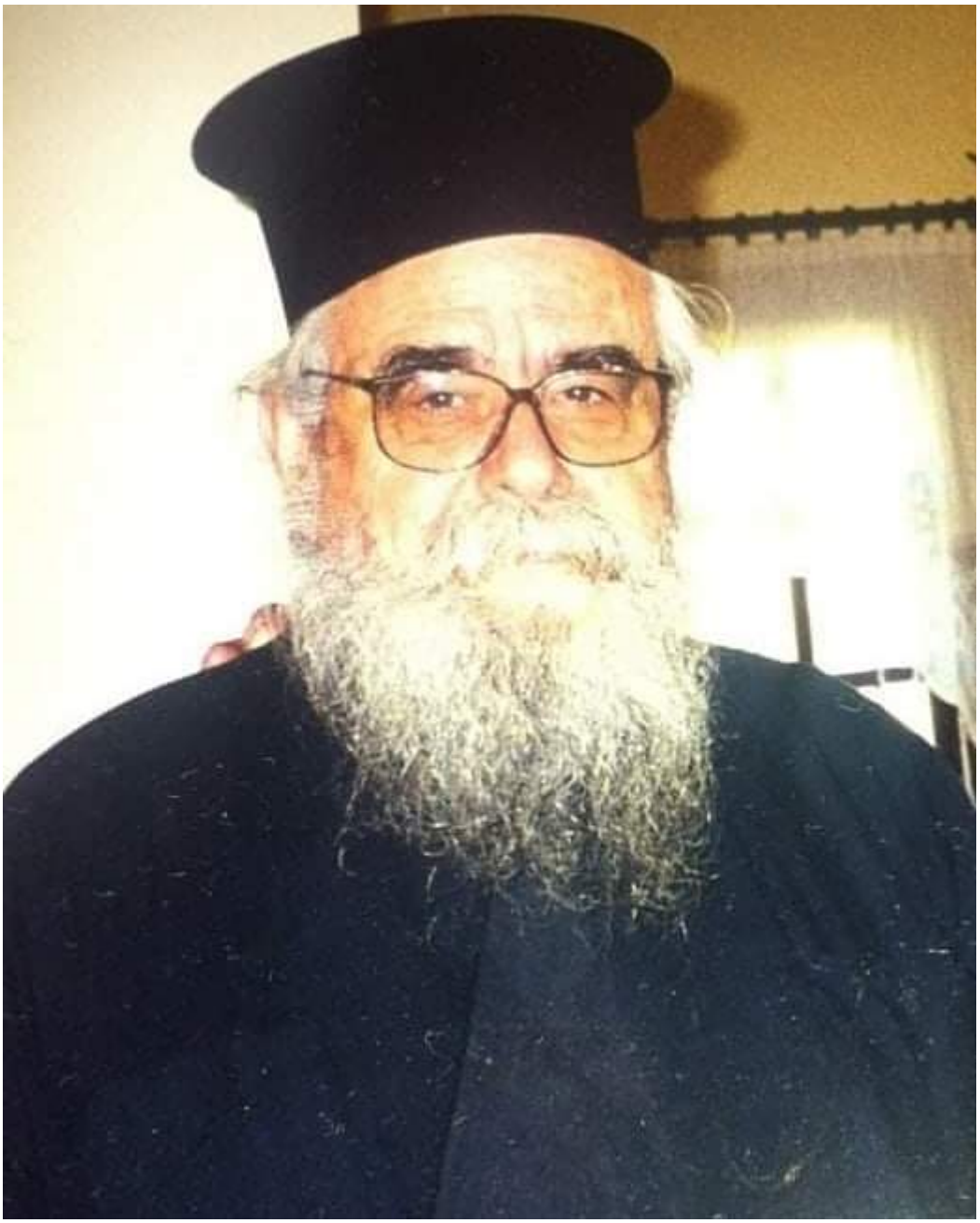

Το Σάββατο στον Κοιμητηριακό Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης περιοχής Ζωγράφου Αθηνών τελέστηκε η Εξόδιος Ακολουθία Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου πατρός Νίκωνος Χαρέα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου

πλαισιουμένου από πολλούς Κληρικούς. Στην εξόδιο Ακολουθία συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι ο Προιστάμενος της Αδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Αστέριος Χατζηνικολάου, Κληρικά και λαικά μέλη της Αδελφότητος, μέλη λοιπών Ορθοδόξων Χριστιανικών Αδελφοτήτων και πλήθος λαού.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ:

Στὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία μετατέθηκε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Χαρέας, πού διακόνησε ὡς Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν πλέον τῶν τεσσάρων δεκαετιῶν, μετὰ τὴν ὁσιακὴ του κοίμηση τὴν 21η Ἰουλίου 2021, λίγο μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ Ἱ. Προσκύνημα Ἁγίας Μαρκέλλης Βολισσοῦ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς μνήμης Της.

Τὸ Σάββατο 24 Ἰουλίου, στὶς 13:00, στὸν Κοιμητηριακό Ἱερό Ναό Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης περιοχῆς Ζωγράφου Ἀθηνῶν τελέστηκε ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου πλαισιουμένου ἀπὸ πολλοὺς Κληρικούς. Στὴν ἐξόδιο Ἀκολουθία συμμετεῖχαν συμπροσευχόμενοι ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀστέριος Χατζηνικολάου, Κληρικά καί λαϊκά μέλη τῆς Ἀδελφότητος, μέλη λοιπῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ πλῆθος λαοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Χίου κ. Μᾶρκος ὁμιλώντας γιά τή ζωή καί τό ἔργο τοῦ Ἱεροκήρυκος π. Νίκωνος εἶπε τά ἑξῆς:

“Ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα” καί “κατ’ εἰκόνα καί καθ’ ὁμοίωσιν” πλάσας τόν ἄνθρωπον Τριαδικός Θεός ἐκάλεσεν, “θεαρχίῳ νεύματι”, κατά τήν ὥραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἁγίας, ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος, “εἰς μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαράν”, τόν Ἱεροκήρυκα τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν Ἀρχιμ. Νίκωνα Χαρέαν. Ἐκάλεσεν τόν σεπτόν καί ταπεινόν λειτουργόν τοῦ Ὑψίστου ἐκ τῶν προσκαίρων εἰς τά αἰώνια. Ἐκάλεσε τόν εὐλαβῆ καί ὀρθόδοξον διάκονον τοῦ θείου λόγου ἐκ τῶν φθαρτῶν εἰς τά ἄφθαρτα. Ἐκάλεσεν τόν φιλόπατριν καί ἀγωνιστήν ἀκρίταν Κληρικόν ἐκ τῶν ἐπιγείων εἰς τά ἐπουράνια.

Ὁ κεκοιμημένος ἀδελφός, καταγόμενος ἐκ τῆς ἀδουλώτου καί ἡρωοτραφοῦς Μάνης, διηκόνησεν εἰς τήν ἁγιοτόκον Ἐπαρχίαν ἡμῶν πλέον τῶν τεσσάρων δεκαετιῶν, “μή δούς ὕπνον τοῖς βλεφάροις καί ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις”. Ἱερούργει εἰς Ἱεράς Μονάς, ἐν οἷς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Βοηθείας, καί εἰς Ἐνοριακούς Ἱερούς Ναούς μή ἔχοντας λειτουργόν. Ἐκήρυττε ἐκ τοῦ ἄμβωνος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἐκ τοῦ βήματος τῆς αἰθούσης τῆς Γ.Ε.Χ.Α. καί διά τῆς γραφίδος αὐτοῦ ἐξ ἁπάντων τῶν Ἱερῶν Ναῶν διά τοῦ γραπτοῦ κηρύγματος. Ἐγαλούχει τήν φέρελπιν νεότητα καθιστάς αὐτήν χριστοφόρον καί ἑλληνόφρονα. Ἦρε ὡς “ἄλογον τοῦ Θεοῦ” εἰς τό ἐπιτραχήλιόν του τάς ἁμαρτίας τῶν κεκοπιότων καί πεφορτισμένων διδούς ἀνάψυξιν εἰς τάς μετανοούσας καρδίας. Συνωδοιπόρει ἀνά τά ὄρη μετά τῶν φυλασσόντων τά ὅρια τῆς Πατρίδος γῆς, ἐνισχύων τό φρόνημα αὐτῶν. Ὑπεδείκνυεν εἰς νεωτέρους Κληρικούς τρόπον καί ἦθος

λειτουργικῆς καί ἱερατικῆς συμπεριφορᾶς, γενόμενος αὐτός τύπος αὐτοῖς. Ἔζη, δωριεύς αὐτός, δωρικῷ τῷ τρόπῳ ἐν ἁπλότητι μιμούμενος τόν ἁπλοῦν ἐν Τριάδι Ἅγιον Θεόν. Ὁλοκάρδιον ἐκτύπωμα τῆς ἱεραποστολικῆς αὐτοῦ διακονίας αἱ ἐξαίρετοι κατασκηνώσεις “ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ” ἐν μέσῳ ἔχουσαι Ἱερόν Ναΰδριον τιμώμενον εἰς τόν προστάτην Ἰσαπόστολον. Τελευταῖον δέ ἔργον τῶν ὁραμάτων ἡ ἐντός τῆς κατασκηνώσεως τοποθέτησις ἀνδριάντος ἀφιερωμένου εἰς τό θεόλεκτον ἱερόν πρόσωπον τῆς ΜΗΤΕΡΑΣ.

Τούτου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός τήν ἐκδημίαν μή θρηνοῦντες “καθάπερ οἱ λοιποί, οἱ μή ἔχοντες ἐλπίδα”, λαμβάνομεν ὡς εὐκαιρίαν προσευχῆς πρός τόν Ἀναστάντα Κύριον, τόν πρωτότοκον τῶν νεκρῶν, προκειμένου νά ἀναπαύσῃ τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων, νά συναριθμήσῃ αὐτόν μετά τῶν Ἁγίων καί ὡς νικῶντα νά δώσῃ “αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς.”

Στή συνέχεια, ἐκ μέρους τοῦ Τμήματος τῆς ΓΕΧΑ Χίου ὁ Γραμματεύς κ. Δημήτριος Ζαννῖκος ἀνάγνωσε τήν ἀκόλουθη ἐπικήδεια ὁμιλία: «Ἡ ἀναχώρηση τοῦ πατρός Νίκωνος ἀπ’ αὐτόν τόν κόσμο μᾶς φέρνει πόνο καί θλίψη στήν καρδιά μας. Γιά τόν Θεό ὅμως, πού τόν ἐκλέγει καί τόν δέχεται στήν αἰώνια καί μακαρία ζωή, ἡ ὥρα τού-τη εἶναι ἡ καλύτερη πνευματική στιγμή τῆς ὕπαρξής του, γιατί παραδίδει τή ζωή του στά χέρια καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ τή χάρισε.

Γι’αὐτό ἡ φυσική καί ἀνθρώπινη λύπη μας ἐλαττώνεται ἀπό τήν ἐλπίδα καί τήν βαθειά πεποίθηση ὅτι «μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν» καί «ἀπό τά λυπηρότερα στά χρηστότερα καί θυμηδέστερα» στήν αἰώνια χαρά καί ἀπόλαυση. Ἐμεῖς θὰ τὸν στερηθοῦμε, ὅμως ἡ Ἐκκλησία δέν θὰ τὸν χάσει. Θὰ τὸν ἔχει πρεσβευτή στόν θρόνο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, στόν οὐρανό, καί θά κοσμεῖ τόν χορό τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων τῆς αἰωνίας δόξης τοῦ «Ἐσφαγμένου Ἀρνίου». Ἐκεῖ ἀπερίσπαστος πλέον θά παρακαλεῖ τόν Κύριο καί θά προσεύχεται γιά ὅλους μας.

Ὁ πατήρ Νίκων διακρινόμενος, ἀπ’ ἀρχῆς τῆς ζωῆς του, γιά τήν εὐσέβεια, τήν πίστη του στόν Θεό, τή σεμνότητα καί εὐγένεια τοῦ χαρακτήρα του, τήν ἐργατικότητά του σ’ ὅ,τι καλό καί ὡραῖο, τήν ἀφοσίωσή του στή διακονία τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἑλλάδος, ἀπέκτησε φήμη ἀγαθή, τήν ἀγάπη, τήν ἐκτίμηση καί τό σεβασμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σκοπός τῆς ζωῆς του ἦταν νά σφραγίσει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων μέ Χριστό καί Ἑλλάδα. Νά προσδώσει τά νάματα μιᾶς ὑπερφυοῦς ἀγάπης πρός τό Εὐαγγελικό μήνυμα καί τά Ἐθνικά ἰδανικά μέσα ἀπό τή δική του ἱεραποστολική καί αὐτοθυσιαστική στάση ζωῆς.

Ἀφιέρωσε ὅλες τους τίς δυνάμεις , σωματικές καί ψυχικές, ὅλα του τά χαρίσματα γιά τρεῖς ἀξίες: ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

Ἡ ἱερωσύνη γι’ αὐτὸν ἦταν πηγή δυνάμεως γιὰ προσφορά, γιὰ διδασκαλία, γιὰ ἐνίσχυση καί ἀνόρθωση, γιὰ στήριξη καὶ παρηγοριὰ. Ἔμπρακτα ἐπέδειξε ὅτι ἡ Ἱερωσύνη του ἦταν ἱεραποστολή. Ἦλθε νὰ διακονήσει κι ὄχι νὰ διακονηθεῖ. Νὰ προσφέρει κι ὄχι νὰ τοῦ προσφέρουν. Ὄργωσε τήν Χίο, τά Ψαρά, τίς Οἰνοῦσσες ἀπό τό πλέον ἀπομακρυσμένο χωριουδάκι καί τό πλέον ἀπομονωμένο στρατιωτικό φυλάκιο μέχρι τό κέντρο τῆς πόλης πεζῇ σχεδόν πάντοτε, γιά νά κηρύξει τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά ἀναπαύσει διψασμένες ψυχές στό Ἱ. Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως. Ἀλήθεια, ποιός δέν θυμᾶται τίς στιγμές τῆς Ἐξομολογήσεως μέ τόν π. Νίκωνα, ὅπου τά ταπεινά του λόγια ἀποτελοῦσαν παρηγοριά γιά τίς ἀδύναμες ψυχές μας καί συνάμα παρακινοῦσαν σέ ἐνδυνάμωση στόν πνευματικό μας ἀγῶνα. Μέ τό Θαβώριο ὕφος του καί μόνο, ἡ ἐνατένηση τοῦ προσώπου του ἦταν ἀρκετή γιά νά γαληνέψει ἡ ψυχή σου. Σοῦ προσέδιδε Φῶς, Ἐλπίδα. Χαρά. Ἡ ἁγία βιοτή του, τά θεάρεστα ἔργα του, ἐνέπνευσαν πολλούς νά ἀλλάξουν ζωή, νά ζήσουν με τόν Χριστό. Στήν ΓΕΧΑ Χίου, τό κτίριο τῆς ὁποίας ἀνακαίνισε ἐκ βάθρων, εἶχε ὀργανώσει κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, τοὺς κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τίς ὁμιλίες τῶν Κυριακῶν. Τὸν ἀξίωσε ὁ Κύριος νά φτιάξει μέ ἀγῶνες, κόπους καί θυσίες μιὰ κατασκήνωση πρότυπο, ὥστε νά λειτουργεῖ μορφωτικά πρός ὄφελος τῶν παιδιῶν. Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ πού ὁ ἴδιος ἀνήγειρα ἐκ θεμελίων, τό Ἠρῷον τῆς Κατασκηνώσεως καί τά Ἄγαλμα τῆς Χίας Μάνας μαρτυροῦν τήν ἀγάπη καί τή πίστη του στό Χριστό, τήν Ἑλλάδα καί τήν Οἰκογένεια. Κυρίως, ὅμως, τὸν ἀξίωσε ὁ Χριστός μας νὰ καμαρώσει τά πνευματικά του παιδιά νά προοδεύουν καί νά δημιουργοῦν χριστιανικές οἰκογένειες μέ τή βοήθειά του καί τήν ἐπαγρύπνησή του.

Στὶς διαπροσωπικές του σχέσεις ἦταν ἁπλὸς καὶ διαλεκτικὸς πρὸς ὅλους. Εἶχε τὸ τάλαντο νὰ πείθει μὲ τὸν δικό του μοναδικὸ τρόπο καὶ τὸν πιὸ δύσκολο συνομιλητή. Γνώριζε τὰ πνευματικά του παιδιά, ἕνα πρὸς ἕνα, τοὺς δίδασκε μὲ λόγια ἁπλά τὸ Λόγο τοῦ Κυρίου καὶ βοηθοῦσε φανερά ἀλλά κυρίως ἐν τῷ κρυπτῷ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη. Ὑπῆρξε ἀγαπητός καί εὐπροσήγορος πρός ὅλους. Ὑπῆρξε μιά ἀνοιχτή ἀγκαλιά πρός ὅλους τούς συνανθρώπους, χωρίς διακρίσεις καί ἀφορισμούς. Ἡ ζωή του ἦταν μιά ἐκδήλωση ἀγάπης πρός τούς ἔχοντας ἀνάγκη, καί

πνευματική καί ὑλική. Ἕνας λόγος του, ἕνα νεῦμα του ἦταν ἀρκετό γιά νά παρακινήσει τούς πάντες πρός τήν ἐπίτευξη καί εὐόδωση τῶν θεάρεστων σκοπῶν του, γιατί ὅλοι ἀναγνώριζαν τήν ἀγαθότητα τῶν σκέψεών του καί τῶν πράξεών του. Ἀνιδιοτελής σέ ὅλα καί σέ ὅλους.

Ὁ πατήρ Νίκων σήμερα «τὸ κοινόν τοῦ βίου χρέος ἐκπληρώσας, τοῦ ὅρου πληρωθέντος», προστίθεται στὴ χορεία τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων, μητέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἵνα ἀναπαύσηται ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀποστολικὴ ρήση καὶ πορεύεται πρὸς τὴν ἄνω Ἰερουσαλήμ, τὴν ἀληθινή μας πατρίδα, λέγων μαζὶ μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, λοιπὸν ἀπόκειταὶ μοι, ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος».

Ἡ κοίμησή του ἀναμφισβήτητα φτώχυνε τή ζωή μας. Ἔφυγε γιά τόν Οὐρανό τό στήριγμά μας. Σίγουρα, ὅμως ἀξιωθήκαμε νά ἔχουμε ἕνα πρεσβευτή στό Παράδεισο τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ζοῦσε, ὅ,τι καί ἄν τοῦ λέγαμε ἤ ζητούσαμε, πάντοτε ἔτεινε χεῖρα βοηθείας μέ ἄπλετη ἀγάπη. Πόσο περισσότερη ἀγάπη θά μᾶς δείχνει τώρα πού βρίσκεται ἐν πνεύματι στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ! Ὅσο καί ἄν λυπούμαστε ἀνθρωπίνως γιά τήν κοίμησή του, τόσο περισσότερο πρέπει νά εἴμαστε εὐτυχεῖς, γιατί κατέστη «ἐν Χάριτι υἱός τοῦ Θεοῦ» καί ἐμεῖς εἴμαστε πνευματικά παιδιά του.

Πατέρα μας, π. Νίκωνα, σέ εὐχαριστοῦμε «περί πάντων καί διά πάντων». Εἶσαι ὁ περίλαμπρος φάρος καί πλοηγός τῆς ζωῆς μας. Ἐμεῖς, τά παιδιά σου, σέ προπέμπουμε μὲ ἀναστάσιμες προσδοκίες καὶ ἐλπίδες καὶ μὲ χαροποιὸ πένθος. Μὲ ἀγάπη πολλὴ θὰ σέ ἐνθυμούμαστε ὅλοι, γιὰ πάντα, θὰ προσευχόμαστε γιά σένα καὶ ὑποσχόμαστε νά συνεχίσουμε τήν πορεία μας πρός τόν οὐρανό, ὅπως ἐσύ μᾶς δίδαξες κατά Χριστόν μέ τό ἅγιο παράδειγμά σου.

Εἴθε νά ἔχουμε τήν εὐχή σου καί τήν εὐλογία σου ἀπό τά μυστηριακά ἁγιασμένα χέρια σου, ὥστε νά γίνουμε ἀποδέκτες καί κοινωνοί τῆς δικῆς σου ἀγάπης.

Πρέσβευε μέ τίς προσευχές σου ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων, ὡς ἀτενίζων καί συμμετέχων πλέον στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Πατέρα μας! Αἰωνία ἡ μνήμη σου. Καλὸ Παράδεισο. Καλὴ ἀνάσταση καί καλή ἀντάμωση».

Ἐπίσης, ἀπό τό γειτονικό μας νησί τή Λέσβο, τήν ὁποία ὁ ἀείμνηστος Ἱεροκήρυξ π. Νίκων ἐπισκεπτόταν γιά πνευματικούς καί ἱεραποστολικούς σκοπούς, μίλησε γιά τό ἔργο καί τή πνευματική προσφορά τοῦ ἀειμνήστου πατρός, ὁ κ. Ἀθανάσιος Φραγκόπουλος, πρ. προϊστάμενος τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως Λέσβου.

Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἐτέλεσε στό χῶρο τοῦ ἐνταφιασμοῦ τό «Τρισάγιο» καί τήν ταφή, ψάλλοντας ἀναστάσιμους ὕμνους καί Τόν Ἐθνικό Ὕμνο.